

jeg. Der har sandelig ikke været bud på ret mange alternativer, og de alternative ting, der er kommet på bordet, stritter i alle retninger. Så det indtryk, der også står tilbage, er en opposition i vild splittelse.

Fru Helle Thorning-Schmidt leverede én lang omgang kritik, der var ikke skyggen af positive eller konstruktive forslag. Fru Helle Thorning-Schmidt gav oven i købet udtryk for, at hun end ikke anerkendte det som en hovedudfordring at få skaffet mere arbejdskraft i det danske samfund i fremtiden, og man kan sandelig sige, at det kom til at stå i en meget, meget skarp kontrast til det, som fru Margrethe Vestager senere gav udtryk for, for fru Margrethe Vestager gav udtryk for fuldstændig enighed med regeringen i, at vi her står med en af de vigtigste udfordringer i de kommende år. Så her fik vi demonstreret, at ikke engang når det gælder definitionen af, hvad der er den vigtigste udfordring i de kommende år, kan der blive enighed i oppositionen.

Hr. Villy Søvndal gjorde ganske vist et ihærdigt forsøg på at fremstille det fællesskab, som hr. Villy Søvndal har trukket fru Helle Thorning-Schmidt ind i, som en samling af oppositionen. Hr. Villy Søvndal talte om oppositionens ledende kræfter, underforstået S og SF under ledelse af hr. Villy Søvndal. Hr. Villy Søvndal sprang jo i dag ud som rigtig socialist, han bekendte sig til socialismen, og det forklarer jo nok også, hvorfor fru Helle Thorning-Schmidt her på det seneste har ladet sit parti trække længere og længere ud på venstrefløjens i denne omfavelse fra den fremstormende hr. Villy Søvndal.

Så det efterlader altså indtryk af en opposition virkelig i indbyrdes splittelse, når det kommer til stykket, og det blev allerstærkest, synes jeg, udstillet af fru Margrethe Vestagers markante indlæg, som jeg i øvrigt gerne vil kvittere for, fordi fru Margrethe Vestager jo meget præcist satte fingeren på behovet for reformer på en række områder, en beskrivelse af forholdene, som jeg på lange strækninger er enig i, og derved skilte fru Margrethe Vestager sig jo markant ud fra det, som både hr. Villy Søvndal og fru Helle Thorning-Schmidt tidligere på dagen havde givet udtryk for.

Kl. 20:56

Man kan vel også sige, at denne omfavelse mellem fru Helle Thorning-Schmidt og hr. Villy Søvndal har efterladt fru Margrethe Vestager noget alene tilbage, og derfor er der ikke noget at sige til, at fru Margrethe Vestager nu søger

rundt, om der kunne være nye interessante partnere. Og jeg vil da gerne sige til fru Margrethe Vestager, at der da godt kunne være et og andet, som vi kunne snakke om i de kommende måneder.

Enhedslisten har som sædvanlig befundet sig på en ganske anden galakse, så det fuldender jo kun billedet af en opposition, der ganske vist krampagtigt forsøger at fremstille det, som om der er forsøg på samling, men som i realiteten, når man graver lidt i det, er i vild indbyrdes forvirring og splittelse.

Over for det står altså et ret solidt sammen-tømret flertal, der repræsenterer den stabile solide linje i dansk politik.

Må jeg så i forlængelse af de positive bemærkninger, jeg nu er kommet med til fru Margrethe Vestager, sige, at jeg er lidt bedrøvet over, at fru Margrethe Vestager ikke har kunnet få øje på den ganske markante reform af arbejdsmarkedet, som over 7 år faktisk er gennemført ved gradvise justeringer af en række arbejdsmarkedsordninger. Jeg giver fru Margrethe Vestager ret i, at vi ikke sådan har lanceret det som en stor bombastisk arbejdsmarkedsreform, men vi har gjort det ved hvert år at foretage nogle ændringer, som, hvis man lægger dem sammen, faktisk repræsenterer en ganske markant drejning af dansk arbejdsmarkedspolitik. Lad mig minde om jobplanen, som fru Margrethe Vestager og hendes parti i øvrigt er med i, de mange bestræbelser fra beskæftigelsesministerens side, som bl.a. betyder en tidligere indsats over for ledige, så de får et hurtigere jobtilbud, indgrebet over for supplerende dagpenge, loft over kontanthjælp, startydelsen og 300-timers-reglen. Jeg nævner disse ting, selv om jeg godt ved, at fru Margrethe Vestager har stemt imod ganske meget af det, selv om hun altså har været med i andre dele. Men når man lægger alle disse ting sammen, så er det stilleskruer, der er blevet drejet på i arbejdsmarkedspolitikken, som tilsammen repræsenterer en ganske markant reform, som er en væsentlig forklaring på, at det har kunnet lykkes at øge arbejdsstyrken og dramatisk forhøje beskæftigelsen i Danmark og få ledigheden ned på 46.000, hvilket ligger langt, langt under, hvad økonomer ville have troet muligt. Når det har kunnet lade sig gøre, er det faktisk, fordi vi har fået arbejdsmarkedet til at fungere bedre. Og jeg ved godt, at fru Margrethe Vestager synes, at det kun er reformer, når det er noget, der gør – skal vi sige – ondt. Men vi har det sådan, at reformer godt kan gøre godt, og